

מסכת אהלוֹת

פרק יב

א. נִסְרָ שֶׁהוּא נָתַן עַל פִּי תְּנוּר חֲדֵשׁ וְעַזְדֵּף מִכֶּל אַזְדֵּדוֹ בְּפֹזֶתֶת טְפֵחַ, טְמֵאָה תְּחִפְיוֹ, כְּלִים שֶׁעַל גְּבִיו טְהוֹרִים. טְמֵאָה עַל גְּבִיו, כְּלִים שְׁתְּחִפְיוֹ טְהוֹרִים. וּבְיִשְׁוֹן, טְמֵאָה. רַبִּי יוֹחָנָן בֶּן נֹרִי מְطַהֵר. נָתַן עַל פִּי שְׁנִי תְּנוּרִים, טְמֵאָה בִּינֵיכֶם, הֵם טְמֵאִים. רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן נֹרִי מְטַהֵר:

ב. סְרִידָה שֶׁהִיא נָתַנה עַל פִּי הַתְּנוּר מִקְרֵפֶת צָמִיד פְּתִיל, טְמֵאָה תְּחִפְיוֹ אוֹ עַל גְּבִיו, הַכְּל טְמֵאָה. כְּנֶגֶד אֲוִירֹו שֶׁל תְּנוּר, טְהוֹר. טְמֵאָה כְּנֶגֶד אֲוִירֹו שֶׁל תְּנוּר, כְּנֶגֶד עַד הַרְקִיעַ טְמֵאָה:

ג. נִסְרָ שֶׁהוּא נָתַן עַל פִּי תְּנוּר יִשְׁוֹן, יֵצֵא מִזָּה וּמִזָּה טְפֵח אַבְלָל לְאַמְּנָן הַצְּדִים, טְמֵאָה בְּצֵד זֶה, כְּלִים שְׁבָצֵד הַשְּׁנִי טְהוֹרִים. רַבִּי יוֹסִי מְטַפֵּא. הַבְּטָחָה אֵינוֹ מְבִיא אֶת הַטְּמֵאָה. הִיא בֹּו זִיז, רַבִּי אַלְיעָזָר אֹמֵר, אֵינוֹ מְבִיא אֶת הַטְּמֵאָה. רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אֹמֵר, רֹאִים אֶת הַבְּטָחָה כְּאֶלְיוֹן אֵינוֹ, וְהַזִּיז הַעֲלִיוֹן מְבִיא אֶת הַטְּמֵאָה:

ד. סגנון של עירסה שפחתו בתוך הבית, אם יש בו פותח טפח, הפלטמא. ואם לאו, מוגין בו כדי שמנוגין במת:

ה. קורות הבית והעליה שאין עליהם מעזיבה והוא מכונות, טמאה תחת אחת מהו, תהיפה טמא. בין הפתחותן לעליונה, בגיןיהם טמא. על גבי העליונה, נגדו עד הרקיע טמא. היו העליונות בין הפתחותן, טמאה תחת אחת מהו, מתוך כלם טמא. על גביהם, נגדו עד הרקיע טמא:

ו. קורה שהיא נתונה מפה לכתל וטמאה תהיפה, אם יש בה פותח טפח, מביאה את הטמאה תחת כליה. ואם לאו, טמאה בזקעת ועולה, בזקעת ויורדת. כמה יהיה בהזקפה ויהיא בה פותח טפח. בזמן שהוא עגלה, הקפה שלשה טפחים. בזמן שהוא מרבעת, ארבעה, שהמربع יתר על העגול רביע:

ז. עמוד שהוא מTEL לאויר, אם יש בהזקפו עשרים וארבעה טפחים, מביא את הטמאה תחת דפנו. ואם לאו, טמאה בזקעת ועולה, בזקעת ויורדת:

ח. כניסה מן הפתח מדבק לאסקפה, רבי אליעזר מטה את הבית. רבי יהושע מטהר. היה נתון תחת האסקפה, ידונו מלחאה למלחאה. מדבק לפשוף, הבית טמא. רבי יוסף מטהר. היה נתון בתוך הבית,

הנוגע בטומאה, טומא. הנוגע באסכה, רבי אליעזר מטמא. רבי יהושע אומר, מטפה ולמטון, טהור. מטפה ולמעלן, טומא: